

Sygn. akt II Ka 288/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu – Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Bogdan Kijak

Sędziowie: SSO Anna Pater (spr.)

SSR del. Paweł Kulig

Protokolant: st.sekr.sądowy Maria Olszowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Leszka Karpa

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2014r.

sprawy D. K.

oskarżonego o przestępstwa z art.286§1 kk w zw. z art.64§1 kk w zw.

z art.91§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 1 kwietnia 2014r. sygn. akt II1 K 1247/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uchyla środek karny orzeczony w pkt. IV,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 288/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 sierpnia 2014 r.

D. K. oskarżony był o to, że w okresie od 4 maja 2007 roku do 11 maja 2007 roku w N. działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu dopuścił się następujących przestępstw:

1. w dniu 4 maja 2007 roku w N. przy ul. (...) w sklepie patronackim (...) Sp. z o.o. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd przedstawiciela sklepu co do woli i możliwości wywiązania się z zawartej umowy o abonament doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, tj. podpisania umowy o abonament telekomunikacyjny i wydania na tej podstawie telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości 750 zł, a następnie wyłudzenia kwoty 848,78 zł z tytułu zrealizowanych połączeń telefonicznych powodując straty w łącznej wysokości 1598,78 zł, na szkodę w/w operatora, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk,

2. w dniu 11 maja 2007 roku w N. przy ul. (...) w sklepie patronackim (...) Sp. z o.o. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd przedstawiciela sklepu co do woli i możliwości wywiązania się z zawartej umowy o abonament doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, tj. podpisania umowy o abonament telekomunikacyjny i wydania na tej podstawie telefonu komórkowego m-ki S. (...) o wartości 750 zł, a następnie wyłudzenia kwoty 973,72 zł., z tytułu zrealizowanych połączeń telefonicznych powodując straty w łącznej wysokości 1723,72 zł., na szkodę ww. operatora, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. art. 91 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2014 r., sygn. akt II 1 K 1247/13 Sąd Rejonowy w Nowym Sączu uznał oskarżonego D. K. za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia, stanowiących przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. art. 91 § 1 kk i wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonanie tej kary na okres próby wynoszący 5 lat oraz oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego, orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, tj. karę grzywny w kwocie 300 złotych. Na mocy art. 46 § 1 kk Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody przyjmując, że pokrzywdzonym w sprawie jest Firma (...) S.A. ul. (...) we W. i zasądził od oskarżonego na rzecz wskazanej firmy kwotę 3.322,50 zł. Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego w całości od uiszczenia kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją oskarżony, który zarzucił stronniczość, błędy proceduralne i nieprawdziwość domniemań, na podstawie których wydane zostało „postanowienie”. W związku z powyższym oskarżonym wniósł o całkowite uchylene tego „postanowienia”. W uzasadnieniu apelacji oskarżony podał, że podpisał umowę z (...) na usługi telekomunikacyjne, ale nie prowadził rozmów, a zadłużenie to suma abonamentów, lecz nie może tego udowodnić gdyż minęło 7 lat od podpisania umów. Oskarżony podał, że aparaty telefoniczne otrzymał z paragonem, więc był ich właścicielem, a sprzedał je dlatego, aby zakupić żywność dla dzieci. Oskarżony zaznaczył, że nigdy nie uchylał się od spłacania długów, jego sytuacja materialna i rodzinna nie pozwalała jego rodzinie na normalne funkcjonowanie, a poza tym jako rodzina wielodzietna byli dyskryminowani. Podniósł również, że nigdy nie podpisywał żadnych umów z firmą (...) i nie rozumie jak ta firma może domagać się spłaty zadłużenia, natomiast jeśli pozwoli na to jego sytuacja materialna i rodzinna to zadośćuczyni firmie (...) sp. z o.o. Oskarżony zarzucił wreszcie, że sąd podszedł do sprawy rutynowo uznając z góry jego winę, nie miał możliwości obrony, stwierdził również, że wstydzi się, iż jest Polakiem i jak tylko będzie miał sposobność to zrezygnuje z obywatelstwa tego kraju.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się częściowo skuteczna doprowadzając do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o środku karnym.

Sąd Rejonowy poprawnie przeprowadził postępowanie dążąc do wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy, a zgromadzone w toku postępowania dowody ocenił w sposób zgodny z zasadami prawidłowego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego dokonując w konsekwencji prawidłowe ustalenia faktyczne. Podniesione w apelacji zarzuty braku obiektywizmu, błędów proceduralnych oraz wydania orzeczenia na podstawie domniemań są oczywiście bezzasadne. Skarżący nie wskazał w apelacji żadnych przekonujących argumentów, które zarzuty te czyniłyby uzasadnionymi odwołując się do stwierdzeń pozamerytorycznych, napastliwych, nie mających związku z przedmiotem postępowania. W świetle przeprowadzonych dowodów niesporne jest, iż oskarżony zawierając umowy z operatorem telefonii komórkowej i pobierając aparaty telefoniczne podjął działania znamienne dla przestępstwa z art. 286 § 1 kk, czemu w istocie oskarżony nie przeczył przyznając pewne okoliczności zarówno w swoich wyjaśnieniach, jak i w środku odwoławczym. Kwestionowanie zatem przypisania przez Sąd Rejonowy popełnienia przestępstw z art. 286 § 1 kk jest bezzasadne, a podniesione w związku z tym argumenty o nieudowodnieniu winy i wadliwym wyliczeniu wysokości szkody mają charakter polemiczny, nie uwzględniający argumentów podniesionych przez sąd pierwszej instancji, a wykazujących popełnienie przez oskarżonego oszustw na szkodę pokrzywdzonego (...) sp. o.o.

Słuszne okazały się natomiast argumenty oskarżonego o bezzasadności zasądzenia kwoty 3.322,50 zł na rzecz firmy (...) S.A. Pomijając obraźliwe sformułowania przytoczone w apelacji, których oskarżony winien unikać w środku odwoławczym, a odnoszące się do działania firm windykacyjnych, należy podzielić uwagi apelacji o nietrafności zasądzenia w/w kwoty tytułem obowiązku naprawienia szkody na rzecz firmy (...) S.A., która nie była podmiotem bezpośrednio pokrzywdzonym przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 49 § 1 kpk pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. W rozpoznawanej sprawie nie budzi żadnych wątpliwości, iż firma (...) S.A. nie została pokrzywdzona skutkiem przestępstw popełnionych przez D. K., a jedynie przejęła dług spółki (...) sp. z o.o. na podstawie przelewu wierzytelności. W takiej sytuacji brak jest podstaw by uznać, że firma (...) S.A. jako pokrzywdzony mogła domagać się naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w trybie art. 46 § 1 kk. Należy zwrócić uwagę, że orzekając o obowiązku naprawienia szkody Sąd Rejonowy stwierdził w punkcie IV wyroku, iż pokrzywdzonym jest firma (...) S.A. we W., choć przyjął jednocześnie, że przestępstwa zostały dokonane na szkodę (...) sp. z o.o. W związku z tym stwierdzić należy, że fakt nabycia wierzytelności od podmiotu pokrzywdzonego nie jest równoznaczny z zaistnieniem pokrzywdzenia w rozumieniu art. 49 § 1 kpk i nie może stanowić podstawy do zasądzenia obowiązku naprawienia szkody w trybie art. 46 § 1 kk. Wobec faktu, że apelacja wniesiona została wyłącznie na korzyść oskarżonego nie zaistniały także przesłanki by za podstawę obowiązku dokonania zapłaty kwoty 3.322,50 zł na rzecz firmy (...) S.A. przyjąć inne przepisy, bowiem byłoby to postąpienie na niekorzyść oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił orzeczenie o środku karnym – tj. o obowiązku naprawienia szkody zawarte w punkcie IV zaskarżonego wyroku, zaś w pozostałej części wyrok utrzymał w mocy orzekając na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk. Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.